ఆత్మ పరీక్ష

ఆరోజు ఇందిరాదేవికి దుర్దినం. పొద్దున్నే లేచి ఎవరి మొహం చూసిందో! ఆనాడు జరిగినటువంటి పరాభవం ఆమెకు తన ఇరవై సంవత్సరాల జీవితంలోనూ ఎన్నడూ జరగలేదు....

కనీసం ఇందిర అట్లా భావించింది. నిజానికి ఆమె నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం వరకూ ఊరూపేరూ లేకుండా ఉండింది. టాకీలలో ప్రవేశింతామని ఆమె చేసిన ప్రతి ప్రయత్నానికీ ఒకప్పుడు చుక్క ఎదురవుతూ ఉండింది. ఆఖరుకు అవకాశం దొరికినప్పుడు కూడా ఏదో చిన్న వేషం ఇచ్చారు. అదృష్టవశాత్తూ ఆ టాకీ పూర్తి అయిన తరవాత దాని గతి ఏమయిందో ఎవరికీ తెలియదు. ఆ తరవాత మళ్ళీ పదినెల్లపాటు ఇందిర స్టూడియోల చుట్టూ వృథాగా తిరిగింది. చివరకు ప్రస్తుతం ఆమె పనిచేస్తున్న స్టూడియోలో ఇందిరకు ప్రవేశం దొరికింది. స్టూడియోవారు ఆమెను అభిమానించి మంచి పాత్రలిచ్చి గడిచిన రెండు సంవత్సరాల నించి ఆమెకు అందలం పడుతున్నారు. నెలకు ఆరువందలు జీతం ఇస్తున్నారు. ఆమె పేరు కూడా ఈనాడు దేశమంతటా ఒక మోస్తరుగా తెలిసిపోయింది. ఆమెను పెద్ద పెద్ద తారలతో జతచెయ్యకపోయినప్పటికీ విమర్శకులు ఆమెను గురించి నూటికీ కోటికీ నాలుగు మంచి ముక్కలు రాస్తూండటం కద్దు.

కాని ఇందిర ఈ రోజున తన జీవితాన్ని జ్ఞాపకం చేసుకున్నదంటే అది ఇరవై సంవత్సరాల జీవితం కాదు, గడిచిన రెండు సంవత్సరాల జీవితమే. తనకిష్టంలేని విషయాలు మరిచిపోవటంలో – సంపూర్ణంగా మరిచిపోవటంలో – ఇందిరను మించినవాళ్ళు ప్రపంచంలో ఎవరూ ఉండరు. అందువల్ల ఆమె, తన జీవితంలో తనకీనాడు జరిగిన పరాభవం ఎన్నడూ జరగటం లేదనుకోవటంలో వింత ఏమీలేదు.

గాయం కలిగినప్పుడు దాన్ని కెలుకుతూ ఉండటం వివేకమైన పనికాదు. దాని విషయమే ఆలోచించటం కూడా అటువంటిదే. అయిన గాయాన్ని కొండంతగా భావించటం కూడా తెలివి తక్కువ పనే కాని ఈ సంగతులు ఇందిరకు తెలియవు. నాలుగున్నరకు స్టూడియో నించి బయలుదేరింది లగాయతు ఇప్పటివరకూ పరాభవాగ్ని ఆమెను ఒకే విధంగా దహించేస్తున్నది. మరొక పది పన్నెండు సంవత్సరాల లోపల ఆ మంట కించిత్తయినా ఉపశమించే లక్షణాలు ఈ క్షణం వరకూ ఏమీలేవు.

ఎందుకుంటై? తనను ఇంత కాలమూ దేవతకింద చూస్తూ ఉండిన వాళ్ళందరి ఎదటా తన కింత పరాభవమైన తరవాత! స్టూడియోలో ప్రతి నౌకరూ, కుర్రాడూ తన విషయం చెప్పుకుని ఇంకా నవ్వుతూ ఉండి ఉండాలి. తనను ఇంత కాలమూ గొప్పగా చూసినందుకు వాళ్ళంతా పశ్చాత్తాపడుతూ ఉండి ఉండాలి. ఇక తాను జీవించి వున్నంతకాలమూ తాను కనపడినప్పుడల్లా వాళ్ళు లోపల నవ్వుకుంటారు, తనను గురించి అలుసుగా అనుకుంటారు... ఇక మళ్ళీ తాను స్టూడియోలో అడుగు పెట్టబోయింది గనకనా – ఆ గంగూలీ వెధవ డైరెక్టరుగా ఉన్నంతవరకూ! బెంగాలీ మొహమూ వాడూనూ! ఇంతవాడు లేడని కలకత్తానించి బోలెడంత ఇచ్చి తెస్తే వాడికి మనుష్యులమీద గౌరవం ఏం ఉంటుంది? వాడు తన ఇష్టం వచ్చినట్టు ప్రవర్తించక ఏం చేస్తాడు?... ఎంత పొగరు వాడికి! తనకు పదిహేను "టేక్స్" ఇస్తాడా – ఒక్క వాక్యంకోసం! తనకు ప్రేమ అంటే ఏమిటో తెలియదంటాడా? తాను స్టంటు పిక్చర్లలో నాయికా పాత్రకు పనికివస్తుందంటాడా? ... తన కోసం కాలుకాలిన పిల్లులల్లే తిరిగినవాళ్ళున్నారని ఆ గంగూలీకి ఏం తెలుసునూ? తనను ఎంతమంది ప్రేమించారో, తన ప్రేమకు ఎటువంటివాళ్ళు పాత్రులైనారో తాను చూశాడా?.. వెధవ బెంగాలీ బాబు! వెధవ గంగూలీ!....

కొత్తగా కలకత్తా నించి దిగుమతి అయిన గంగూలీని చూస్తే స్టూడియో ప్రొప్రయిటరు దగ్గిర నుంచి స్టూడియో వడ్రంగుల వరకూ అపారమైన భక్తి అనీ, అతని చేత తప్పు పట్టించుకోవటం తనకు నామోషీ అని ఎవరూ అనుకోరనీ, తాము స్టూడియోలో గంటన్నర వ్యర్థం చేసి మూడు నాలుగు వందల అడుగులు ఫిలిం పాడు చేసి డైరెక్టరు కోరిన విధంగా ఒక్క వాక్యం చెప్పలేకపోవటం గురించి అందరూ అప్పుడే మరిచిపోయినారనీ ఇందిరకు తెలియలేదు. అదీగాక ఇందిర గంగూలీ వచ్చిన కొత్తలో అతని తెలివితేటలను గుర్తించ గలిగింది. అంత దాకా ఎందుకు? ఈ రోజు రెండున్నర వరకూ గంగూలీ అంటే ఆమెకూ భక్తి ఉండింది. కాని ఆ విషయం ఆమెకిప్పుడు జ్ఞాపకంలేదు. ఆమె పరువును గురించి ఇంతకుముందే చెప్పాను కాదూ!

"ఈ రోజుకు షూటింగు పూర్తి అయింది" అని డైరెక్టరు అనకపూర్వమే ఇందిర ఇవతలికి వచ్చేసింది. అక్కడినించి ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా వేగంగా తన ఇంటికి, మైలు దూరమూ కాలి నడకనే వచ్చేసింది.

ఇందిరకు ఇంటిదగ్గిర ఒక పావుగంట సేపయినా తోచలేదు. తనకోసం ఎవరైనా వస్తారేమో, ఎవరైనా పిలుస్తారేమో, ఎవరినీ చూసేటందుకు గాని, ఎవరితోనూ మాట్లాడేటందుకు గానీ తగిన స్థితిలో లేదు ఆమె మనస్సు. ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలి – ఎక్కడికైనా సరే, ఎవరూ లేనిచోటికి.

ఇందిర చప్పున లేచి అలవాటు చొప్పున అద్దంలో చూసుకోగా మొహాన మేకప్

కనిపించింది. వెంటనే ఆమె బాత్‌రూమ్‌కు వెళ్ళి మొహం శుభ్రంగా కడుక్కుని, కొంచెం క్రీమ్ వేసుకుని కొద్దిగా పౌడరు తలిగించి, కట్టుకున్న చీర మార్చి, చెవుల లోలాకులు మార్చి, చేతి సంచి పట్టుకుని, వంట కూడా చేసే నౌకరుతో రెండు ముక్కలు మాట్లాడి బయటికివచ్చింది.

"టాక్సీ తీసుకురానా, అమ్మా?" అంటూ నౌకరు వెంటపడ్డాడు కాని ఇందిర వినిపించుకోలేదు. ఆమె వీధిలోకి రాగానే ఖాళీగా వెళుతున్న టాక్సీ ఒకటి ఆమెను చూసి ప్రశ్నార్థకంగా వేగం తగ్గించింది. ఇది ఒక శకునంగా పరిగ్రహించి ఇందిర టాక్సీ ఆపి అందులో ఎక్కింది.

టాక్సీవాడు ఎక్కడికిపోవాలన్నాడు. "గేట్ వే!" అని చెప్పింది ఇందిర ఆలోచించకుండా. తీరా టాక్సీ తాజ్ హోటలు పరిసరాలకు చేరిన తరవాత అక్కడి జనాన్ని చూడగానే ఇందిరకు చెప్ప శక్యంగాని రోతపుట్టింది. అందరివీ ఎరిగిన మొహాలల్లేనే అనిపించినై. తాను అక్కడికి ఎందుకువచ్చానా అని ఆశ్చర్యపడుతూ, "ఇక్కడ కాదు, కొలాబా బీచ్‌కి పోనీ!" అన్నదామె

కొలాబా బీచ్ మీద ఏమంత జనం లేరు, అంతా ప్రశాంతంగా ఉన్నది. కాని ఇందిర కళ్ళకు ప్రపంచమంతా తన జీవితం మోస్తరుగానే బిక్కుబిక్కుమంటున్నట్టున్నది. తనను తాను మరిచిపోవాలంటే ఒంటరిగా కూర్చోవటంకాదు, జనం మధ్యపడటమే – గేట్‌వే దగ్గిర చేరే రకం జనం కాదు.

"చౌపాతీకి పోనీ!" అన్నది ఇందిర. టాక్సీ మళ్ళీ కదిలింది. చౌపాతీ జనంతో కిక్కిరిసి ఉంది. గేట్ వే దగ్గిర చేరే జనం ఏదో చూస్తున్నట్టూ ఏమో ఆనందిస్తున్నట్టూ నటిస్తుంది. చౌపాతీలో చేరే జనానికి మరమరాలు తినటం తప్ప చేసేందుకేమీ లేదు. అక్కడ కూడా ఆగబుద్ధి పుట్టలేదు ఇందిరకు.

ఆమె చేతి గడియారంలో ఆరున్నర కావస్తున్నది. దగ్గిరలో ఉన్న సినిమా ఏదైనా అందుకోవటానికి టైము. తన్ను తాను మరిచిపోవటానికీ లోకాన్ని మరిచి పోవటానికీ అంతకంటె మంచి ఉపాయం ఏముంటుందీ?

"పాథే సినిమాకు పద!" అన్నది ఇందిర టాక్సీవాడితో. టాక్సీ స్టాండ్‌హార్స్టు రోడ్డులోకి తిరిగి మళ్ళీ లామింగ్‌టన్ రోడ్డులోకి తిరిగి కొంతదూరం వెళ్ళి కుడి వైపుకి తిరిగి 'పాథే' సినిమా ముందు ఆగింది. ఇందిర దానిలోనించి దిగి డబ్బిచ్చి టాక్సీని పంపేసి లోపల ప్రవేశించింది.

ఆనాడు 'పాథే'లో ఆడుతున్న చిత్రం 'ది బ్రైడ్ కమ్స్ హోమ్'. అందులో నటించినవాళ్ళు క్లాడెట్ కొల్బర్టూ, ఫ్రెడ్‌మాక్‌మురే, రాబర్ట్ యంగ్ వగైరాలు. ఇందులో

కూడా ఇందిరకు అసంతృప్తే అయింది. ఆమెకు ఫ్రెడ్‌మాక్‌మూరేను చూస్తే ఎందుకో పరమ అసహ్యం. మరీ అతని మూతి –

కాని అక్కడ పెట్టి ఉన్న ఫొటోల వంక చూసేటప్పుడు ఇందిర ఫ్రెడ్‌ని తప్ప ఇంకెవర్నీ చూడలేదు. ఆమె వ్యక్తిత్వంలో ఉన్న విశేషమే అది. అతన్నీ అతని మూతినీ చూడటమూ, చూసి అసహ్యించుకోవటమూ పూర్తిచేసి ఇందిర వెనక్కు తిరిగి అత్యాశ్చర్యంతో అట్లాగే నిలబడి పోయింది. ఆమె వెనకే నిలబడి ఆ ఫొటోల వంక చూస్తున్నాడు – ఫ్రెడ్‌మాక్‌మురే!

కనీసం ఆ కుర్రవాడెవడో అచ్చుగా ఫ్రెడ్ మోస్తరుగానే ఉన్నాడు. అదే జుట్టూ, అదే మూతీనూ. ఇందిర కాస్సేపు తన కళ్ళను నమ్మలేకపోయింది. ఆమె అతని వంక తిరిపార చూడసాగింది. అతను దాదాపు ఆరడుగుల ఎత్తున్నాడు. చాలా మితభాషీ, పరుషమైన వాక్కు కలవాడూ అనిపించింది ఇందిరకు. ఆమె సహజంగా అతనికి ఫ్రెడ్ తెరమీద ప్రదర్శించే గుణాలన్నీ ఆపాదన చేస్తున్నది. కాని ఆమె అనుమానానికి తగినట్టే ప్రవరిస్తున్నాడు ఈ కుర్రవాడు కూడా.

మొదటిసంగతి అతను ఆమెను చూసినట్టేలేదు అతని వాలకం చూస్తే. కావాలని అతను తనను చూడనట్టు నటిస్తున్నాడేమననుకున్నది ఇందిర. తనను చూడటమే కాక గుర్తుపట్టి కూడా ఉండాలి. తనను తెరమీద తప్పక చూసి ఉంటాడు, తనఫొటో పత్రికల్లో చూసి ఉండకపోవటం అసంభవం. మళ్ళీ తన వంక చూస్తాడో లేక చూడనట్టుగానే అవతలికి వెళ్ళిపోతాడో, ఏం చేస్తాడో చూతామని ఆమె కొంచెం ఎడంగా జరిగి అక్కడే నిలబడింది.

ఆమె కోరిక త్వరలోనే నెరవేరింది. ఆ కుర్రవాడు ఫొటోలుచూడటం పూర్తి చేసి ఆమెవంక చూడకుండానే టిక్కెట్టు కొనుక్కునే చోటికి వెళ్ళాడు. ఇందిరకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. ఆమె అతన్ని వెంబడించింది. అతను తనవైపు మళ్ళీ చూసి తీరాలి. చూడకపోతే ఆమె ఆత్మకు తృప్తి కలిగేటట్టు లేదు. అతను తనకేసి ఎందుకు చూడకపోవాలీ? తను అంత అసహ్యంగా ఉందా? లేక అతను మనిషి కాడా? జితేంద్రియుడా? అది తేల్చుకుని తీరాలనుకుంది ఇందిర. ఆమెకు జితేంద్రియులలో విశ్వాసం లేదు. అది కూడా ఆమె వ్యక్తిత్వంలో ఒక ముఖ్యమైన లక్షణమే.

అతను రూపాయి బేడా టిక్కెట్టు కొనుక్కుంటున్నాడు. ఇందిర ఎన్నడూ – అంటే ఈ రెండు సంవత్సరాల కాలంలోనూ – రెండు రూపాయల పావలాకు తక్కువ టిక్కెట్టుతో సినిమా చూడలేదు. కాని ఈనాడు సాహసించింది. ఆ కుర్రవాడు టిక్కెట్టు తీసుకునే లోపలే తనుకూడా వెళ్ళి దాదాపు అతన్ని ఆనుకుని నిలబడి తనచెయ్యికూడా పెట్టింది.

ఆ విధంగా అతడు ఆమె వంక చూడవలసివచ్చింది. కాని ఇందిరకు తృప్తి కలగలేదు. అతను తనవంక ఒకసారి చూసిన వాడల్లే చూడలేదు, మొదటిసారి చూస్తున్నట్టు చూశాడు. పైగా అతను ఆమెను చూసి గుర్తుపట్టినట్టు కనిపించలేదు. ఆఖరుకు ఎవరో స్ఫురించినట్టయినా కనిపించలేదు. ఇది చాలనట్టుగా అతను తనవైపు చూసిన చూపు చాలా వాడిగా "ఎందుకంత తొందరపడతావు? నా పని అయేదాకా ఆగలేవా?" అన్నట్టున్నది.

ఇందిర టిక్కెట్టు కొనుక్కుని చిల్లర డబ్బులు తీసుకుని అటూ ఇటూ చూసేటప్పటికి ఆ కుర్రవాడెక్కడా కనిపించలేదు. ఆమె గబగబా హాలులోకివెళ్ళి అతను ఒక కుర్చీల వరస మధ్యగా ఒంటరిగా కూర్చుని ఉండటం చూసింది. అతనికి కుడివైపున ఒక కుర్చీ, ఎడమవైపున రెండుకుర్చీలూ ఖాళీగా ఉన్నై. కావాలంటే ఇంకా ఇతర ఖాళీ కుర్చీలు చాలా ఉన్నై; కాని అతనిపక్కనే కూర్చోటానికి నిశ్చయించుకున్నదామె. అప్పటికీ అతని ఎడమవైపు ఉన్న కుర్చీలలో ఒకదానిలో కూర్చోవచ్చును; ఇందిర అదీ చెయ్యలేదు. అతని మీదుగా వెళ్ళి అతని కుడిప్రక్కన ఖాళీగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నది. అతను తనవంక టిక్కెట్టు తీసుకోనేచోట చూసినట్టే చూస్తున్నాడని ఊహించి ఆమె గమనించనట్టు నటించింది. ఆమె కుడిపక్కన ఉన్న పార్సీ పెద్దమనిషి సవినయంగా తనకుర్చీలో సాధ్యమైనంత చిన్నవాడై కూర్చుని దీక్షగా తెరవంక చూస్తూ ఉండటం కూడా గమనించిందామె. నలభై దాటిన పార్సీ పెద్దమనిషి ఎవడూ ఆమెకు అర్థమయ్యేవాడు కాడు.

సినిమా ప్రారంభమయింది. చిల్లర చిత్రాలన్నీ అయిపోయిన తరవాత అసలు చిత్రం ప్రారంభమయింది. ఫ్రెడ్ తెరమీద కనిపించగానే ఇందిరకు అచ్చమైన వికారం కలిగింది. అతన్ని చూస్తే తనకు అసహ్యం కావచ్చును. కాని అతను మరొకవిధంగా ఉంటే తన కిష్టం లేదని ఆమె కనుక్కున్నది. క్లాడెట్ అతన్ని పీడించటం ఇందిరకు నచ్చింది. ఫ్రెడీ వంటి అరణ్యమృగాన్ని పీడించటంలో సరదా లేకపోలేదు. తను ఎరిగి ఉండిన మగవాళ్ళంతా తన దగ్గరికి చేతులు చాచి వచ్చి తన సాన్నిధ్యంలో జావ అయిపోయిన వాళ్ళే. ఆ రకం మగవాణ్ణి చూస్తే ఇందిరకప్పుడు అసహ్యం పుట్టింది.. ఫ్రెడ్‌వంటి వాణ్ణి ప్రేమించటంలో కూడా సరదా ఉందా...?

ఇందిరకు ఇవాళ మరొక కొత్త అనుభవం కూడా కలుగుతున్నది. అదివరలో ఆమె టాకీలు చూసినప్పుడు మైకూ, కామెరా, క్లాప్ షాటూ మొదలైనవి జ్ఞాపకం రాకుండా చూడగలిగేదికాదు. ఆమెకు వెనక ఎప్పుడో ఎవరో సలహా ఇచ్చారు. టాకీలు అట్లా చూడమని. కాని ఈనాడు తన కళ్ళ ఎదట నిజంగా ఏదో జరుగుతున్నట్టుంది. మూడు సంవత్సరాలనించీ అయిన అలవాటు ఈ రోజున మాయమయింది.

ఇంటర్వల్లో ఇందిర పక్కన కూర్చున్న కుర్రవాడు లేచి బయటికి వెళ్ళాడు. అతనితో ఆమె నోరువిప్పి ఒక్కమాట అయినా మాట్లాడకపోయినప్పటికీ తన పక్కన అతను లేకపోగానే ఆమె ఒంటరిగత్తె అయిపోయినట్టు భావించింది; అతను మళ్ళీ రాడేమో, వచ్చి మరొక చోట కూర్చుంటాడేమో అని భయపడసాగింది.

నిజానికి ఆమె మనసులో కలిగిన గాయానికి అతను మందుమాదిరిగా పనిచేశాడు. అతన్ని చూసిన క్షణం నించీ ఆమె తన్ను తాను మరిచిపోగలిగింది. తనకు సంబంధించని విషయాల గురించి ఆలోచించగలిగింది. జరిగిన గంట కాలంలోనూ అతను నిమిషం పాటయినా ఆమె మనసులో లేకుండా పోలేదు. అందుకు తెరమీద ఫ్రెడ్ చాలా సహాయం చేశాడు... అసలు తనపక్క కుర్రవాణ్ణి కూడా ఇందిర ఫ్రెడీ అనే తన అంతరాత్మలో సంబోధిస్తున్నది!

అతను మళ్ళీ తిరిగివచ్చాడు, యథార్థ స్థానంలో కూర్చున్నాడు. అప్పుడు తెలిసింది ఇందిరకు – అతని పోకవల్ల తన మనసు ఎంత ఆరాటపడిందీ. అతనెవరో సామాన్యుడై ఉండవచ్చును; తాను పేరు ప్రఖ్యాతులు గల తార. ఈ రెండు విషయాలూ ఆమెకు ఆ క్షణంలో తెలియవు.

సినిమా ఆఖరయే సమయానికి ఇందిరకు ఓ ఆలోచన వచ్చింది. తనకీ కుర్రవాడు మంచి గీటురాయి. అతన్ని లోబరుచుకోగలిగితే, అతన్ని ఆకర్షించగలిగితే తనకు ప్రేమ అంటే ఏమిటో తెలిసినట్టేనా? ఆత్మపరీక్ష చేసుకోవటానికి ఇంతకంటే మంచి అవకాశం ఎప్పుడు దొరుకుతుంది?

చిత్రం పూర్తికాగానే అతని వెంటనే ఆమె బయటికి నడిచింది. ఆమె తన్ను అనుసరిస్తున్న సంగతి తెలియనట్టే అతను పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ ఆమెకు అందకుండా నడిచిపోసాగాడు. ఇందిర ఎవరైనా చూస్తారేమో అని లక్ష్యం కూడా చెయ్యకుండా చిన్న పరుగుతీసి అతన్ని అందుకుని మెల్లగా అతని చెయ్యి తాకి "నేను కూడా వస్తున్నాను, ఉండండి" అన్నది.

అతను ఆశ్చర్యంతో ఆమెవంక చూసి "ఎక్కడికి?" అన్నాడు.

"మీరెక్కడికి?" అన్నది ఇందిర.

"బోర్‌బందర్"

"నా టాక్సీలో మిమ్మల్ని అక్కడ దించి నేను ఇంటికి పోగలను రండి."

"థాంక్స్! నేను ట్రాములో పోతాను."

"వద్దు. టాక్సీలో రండి నాకేమీ శ్రమలేదు."

ఫ్రెడీ తికమకపడితే ఎట్లా ఉంటుందో ఇందిర కొంచెం నమూనా చూసింది.

ఎన్నడూ ఎరగని ఆడది తన టాక్సీలో రమ్మంటే ఎవరైనా తికమక పడతారు. కాని ఆ కుర్రవాడు ఒక్క క్షణం ఆలోచించి, "నాకేమీ అర్థం కావటంలేదు. పదండి!" అన్నాడు. ఇందిర కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా నవ్వి దారితీసింది. ఆ కుర్రవాడి ప్రాణానికి యావత్ జీవితం తలకిందులైనట్టుగా ఉంది. పర్యవసానం ఒకటేననుకున్నాడు – తన చెయ్యి కొంతవరకు తడి కావటం.

తీరా టాక్సీలో బోర్‌బందర్ ఎంపైర్ హోటలు ముందాగి, అతను దిగబోతుండగా ఆమె, "మీరు మా ఇంటికి వచ్చెయ్యకూడదూ భోంచేసి పోవచ్చును" అన్నది.

"క్షమించాలి."

"అట్లా అంటే కాదు. మీరు తప్పక రావాలి."

ఆ కుర్రవాడు తెరిచిన తలుపు మళ్ళీ మూసి కూర్చున్నాడు. ఇందిర డ్రైవర్‌కు తన ఇంటి అడ్రసు ఇచ్చింది.

ఇందిర దారి పొడుగునా వసపోసిన పిట్టమాదిరిగా వాగసాగింది. అతనికి అర్థం కాలేదు. ఆమె సంభాషణ అతను పరధ్యానంగా వింటూ అట్లాగే అడిగినదానికి సమాధానాలు చెప్పాడు. తనకు టాకీలలో వేషం వెయ్యాలని ఉంది చాలా కాలం నించీ. ఎవరైనా తీసుకుంటారా? తన అందం చాలుతుందా? కొంతమంది బాగా ఉండి కూడా ఫొటోలో బాగుండరు! అతనికి ఇంగ్లీషు టాకీలేనా దేశీయమైనవి కూడా చూడటం అలవాటుందా? ఎందువల్లా? తన స్నేహితురాలొకతె టాకీలలో వేషాలు వేస్తుంది. మంచిపనే కాని శీలం దక్కించుకోవటం కష్టం! కబుర్లు చెప్పటానికేం? డైరెక్టర్లు మొహమాటపెడతారు – బెంగాలీ డైరెక్టర్లు అయితే తప్ప. వాళ్ళు పచ్చి స్తబ్ధులు. బెంగాలీ వాళ్ళను బొంబాయిలో అడుగు పెట్టనివ్వకూడదు. కలకత్తాలో బొంబాయి డైరెక్టర్లున్నారు గనకా..?

టాక్సీ ఇందిర సహాయంతో ఆమె ఇంటి దగ్గిర ఆగింది. ఇద్దరూ దిగారు. "ఇక్కడే మా స్నేహితురాలు ఉండేది!" అంటూ ఇందిర లోపలికి దారితీసింది.

"ఇందిర వచ్చిందా?" అని అడిగిందామె నౌకర్ను.

వాడి ఆశ్చర్యం పైకి కనిపించకుండా "అమ్మా?" అన్నాడు.

"ముందు మాకిద్దరికీ భోజనం పెట్టు!"

"చిత్తం."

ఇద్దరూ భోంచేశారు.

"ఇక నేను సెలవు తీసుకుంటాను" అన్నాడతను.

"కాస్సేపు కూర్చోండి. మా స్నేహితురాలు సినిమాకు వెళ్ళిందేమో. మనని పన్నెండింటివరకూ పలకరించే వాళ్ళుండరు. నా కింకా నిద్రరావటం లేదు. ఒంటరిగా కూర్చోవాలి."

"రాత్రి పన్నెండింటికి నేను హోటల్‌కు ఎట్లా పోగలను?"

ఇందిర నవ్వి–"పోలేకపోతే ఇక్కడే పడుకుందురు గాని. అభ్యంతరమా?"

అతను మాట్లాడలేదు. అయిదు నిమిషాలు గడిచింది. ఈ అయిదు నిమిషాలలోనూ అతను ఆమె వంక చూడలేదు. ఏమీ మాట్లాడలేదు, ఏమీ చెయ్యలేదు. అతనికి ఆడవాళ్ళంటే భయమా? అయితే ఇంతదూరం వస్తాడా? ఎప్పుడో తప్పించుకునేవాడు. తనలో నిజంగా ఆకర్షణ లేదా? అదివరకు తనచేత ఆకర్షించబడ్డ వాళ్ళ మాటేమిటి? తనకు వచ్చిన ప్రణయ లేఖలు? తను నిరాకరిస్తే ఏడిచినవాళ్ళు? రాయిమాదిరిగా కూర్చున్న అతన్ని చూస్తున్నకొద్దీ ఇందిరకు మండిపోసాగింది. ఆఖరుకు సాహసం చేసి, కోపం వచ్చి జుట్టు పీక్కున్న సామెతగా ప్రవర్తించింది ఇందిర.

ఆమె లేచివెళ్ళి లైటార్పేసి వచ్చి అతను కూర్చున్న సోఫామీద అతని పక్కనే కూర్చుని అతని మెడచుట్టూ చెయ్యివేసింది.

"నేను మొదటినించీ అనుకుంటూనే ఉన్నాను!" అన్నాడతను.

"అభ్యంతరమా?" అన్నది ఇందిర తన మొహం అతని మొహానికి చేర్చి.

"ఏమీలేదు!" అంటూ అతను బలమైన చేతులతో ఆమెను ఎత్తి తన ఒళ్ళో కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. ఇందిర జయించాననుకున్నది. కాని ఆ భావాన్ని తోసేస్తూ మరొక భావం కూడా ఆమె మనస్సులో పైకివస్తూ ఉండింది. దాన్ని ఇందిర ఆ క్షణంలో అర్థం చేసుకోలేదు.

ఆ భావం ఆఖరుకు పైకి వచ్చింది – అతన్ని తను జయించలేదు, తనే అతనికి ఓడిపోయింది ఇందిర. అతని స్పర్శకు తన రక్తం అల్లకల్లోలమయింది. తన హృదయం దడదడలాడింది. అతనిలో ఈషణ్మాత్రమైనా సంచలనం కలిగి ఉంటుందా? భగవంతుడు అతని హృదయంలో పెట్టిన మంచురాయి కొంచెమైనా ద్రవించి ఉంటుందా? ఇందిర నమ్మలేకపోయింది.

వెనకటి యుగాల్లో మునీశ్వరుల తపస్సును భంగపరచిన అప్సరసలు ఇందిర కంటె మాలబద్ధులై ఉండాలి, లేదా మనిషిని పరీక్షించటంలో అప్పటికీ, ఇప్పటికీ తేడా ఉండి ఉండాలి. వెనకటి అప్సరస లెక్క ప్రకారం ఈ యువకుడు ఓడిపోయినాడు. అతని శరీరం ఇందిర వశమయింది. కాని ఇందిరకు అతన్ని జయించిన తృప్తి కలగక పోవటానికి బదులు తను ఓడిపోయినట్టు కూడా రూఢి అయింది. ఆమె ఆత్మపరీక్ష పూర్తి అయింది. ఈ కుర్రవాడు తన రక్తాన్ని మథించినట్టు అదివరకెన్నడూ ఎవరూ కలతపెట్టి ఉండలేదు.

మళ్ళీ దీపపు వెలుతుర్న చూస్తే అతను ఎప్పటిమాదిరిగానే ఉన్నాడు. ఇంత శ్రమ పడి ఇందిర అతన్ని ఒక్క అంగుళం సమీపించలేకపోయింది!

"ఒక్కటి చెప్పు. ఏం కోరి చేశావీపని?" అన్నాడతను జేబులో చెయ్యిపెట్టి.

"నేనేమీ కోరలేదు" అన్నది ఇందిర పిల్లిమాదిరిగా అయిపోయి. అతని కళ్లవంక చూడటమైనా ఆమెకు చాతకాలేదు.

"నేను నమ్మలేకుండా ఉన్నాను."

"నేను మిమ్మల్ని ప్రేమించి ఉండకూడదూ?"

"ప్రేమకాదని తెలుసును. కనకనే అడుగుతున్నాను. డబ్బా?"

ఇందిరను శూలంపెట్టి పొడిచినట్టయింది. ఆమె ఆ బాధ పైకి కనిపించనీయకుండా "కాదు, మిమ్మల్ని నేను ప్రేమించలేదని ఎట్లా తెలుసును?" అన్నది.

"ప్రేమించిన మనిషికి ఇంద్రియనిగ్రహం ఉంటుందేమో అనుకుంటాను. నన్ను ఒకరిద్దరు అదివరలో ప్రేమించారు. వాళ్ళిట్లా ప్రవర్తించలేదు. నేను ప్రేమించినప్పుడు కూడా నా ప్రేమను ఇంత ఆవేశంతో ఖర్చు చేసుకోలేదు. నా అనుభవంలో ప్రేమించిన మనిషికి సాధ్యమైనంత ఎడంగా ఉండటంలో ఆనందం ఎక్కువ ఉంది."

"ప్రేమించినందుకు గుర్తు ఒకరి మొహం ఒకరు చూసుకోకపోవటమా?"

"నేనా మాట అనలేదు – సాధ్యమైనంత తక్కువ చూసుకోవటం. ప్రేమించినవాళ్ళకది సాధ్యమవుతుందనుకుంటాను. చేతికి చిక్కిన సౌఖ్యాన్ని చేతి కందినట్టుగా పొందటం ప్రేమించిన వాళ్ల లక్ష్యం కాదు మొత్తానికి. ప్రేమికులు పరమలోభులు. వాళ్ళు అతి స్వల్ప విషయాలనించి అమిత ఆనందం పొందుతారు. కాంక్ష ఉండే ప్రేమ కృత్రిమమైంది కాదా? సహజమైన కాంక్షే సరి అయిన మనుష్యులలో పడితే చక్కని ప్రేమ అవుతుందేమో ననుకుంటున్నాను. అయినా నేను ప్రేమ విషయంలో అల్ప సంతోషిని కాను. నా అభిప్రాయాలు నీకు పనికిరాకపోవచ్చును."

అల్ప సంతోషి – తనూ! తను కాంక్ష తప్ప మరేమీ ఎరగదు. అంతేకాక తను ఏ మగవాణ్ణి ఎరగదు. అంతేకాక తను ఏ మగవాణ్ణీ ప్రేమించే స్థితికి రానివ్వలేదు. తనను తను చౌకచేసుకుంది. ఇంద్రియ నిగ్రహంలో తనకెన్నడూ విశ్వాసం లేకపోయింది. అందుచేతనేనేమో తనకు ప్రేమ సంగతి తెలియకపోవటం... ఆ కుర్రవాడు చెప్పినమాటలు సంశయించాలని ఇందిరకు తట్టలేదు.

అతను వెళ్ళిపోవటానికి ఉద్యుక్తుడయినాడు. ఆమె అతన్ని పోవద్దనలేదు. అతను ఆమెను సమీపించి రెండు చేతులతోనూ ఆమె మొహం పట్టుకుని కళ్ళలోకి చూస్తూ "నాకు కృతజ్ఞత లేదనుకోకు. భగవంతుడు నీకెంత అందమైన మొహం ఇచ్చాడు. ఈ మొహంలో ప్రేమ కనిపిస్తే ఎట్లా ఉంటుందో చూడగలిగితే చాలా సంతోషించేవాణ్ణి!" అన్నాడు.

అతను వెళ్ళిపోయిన తరవాత దీపం ఆర్పేసి ఇందిర పక్కమీద అస్పష్టమైన ఆలోచనలు చేస్తూ పడుకుంది. త్వరలోనే ఆమెకు నిద్రపట్టింది. మర్నాడు ఉదయం లేవగానే ఆమె మనస్సుచాలా తేలికగానూ ఉల్లాసంగానూ ఉంది. ఆమె అర్థం చేసుకోలేకపోయింది. మళ్ళీ ఆ కుర్రవాడు జ్ఞాపకం వచ్చాడు. అతని హోటలుకు ఫోను చేతామనిపించింది. ఇందిర రిసీవరు తీసి కూడా మళ్ళీ పెట్టేసింది. అతని మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చినై.

ఆమె ఆనాడు షూటింగుకు పోలేదు. వంట్లో సరిగా లేదని స్టూడియోకు ఫోను చేసింది. రోజులు గడిచినై. ఇందిర పాత స్నేహితులను రానివ్వటం అప్పట్లో ఆపుదల చేసింది. ఆమెను చూసిన వాళ్ళంతా "ఏమిటి విశేషం?" అని అడగసాగారు. స్టూడియోలో గంగూలీకూడా రెండు మూడుసార్లు ఆమాటే అన్నాడు.

ఇందిరకు అప్పుడప్పుడూ వెర్రికోరిక కలిగేది, ఆ కుర్రవాణ్ణి మళ్ళీ చూడాలనీ, అతనితో మాట్లాడాలనీ. పూర్వం ఎప్పుడూ ఆమె మగవాణ్ణి కేవలమూ చూడటానికిగాని మగవాడి గొంతు వినటానికిగాని అంత ఆరాటపడి ఎరగదు. కాని ఆ కుర్రవాడిమాటలు వేదవాక్యంలా తీసుకుని ఆమె నిగ్రహం అభ్యసిస్తున్నది.

ఈ విధంగా నెలరోజులు గడిచింది. ఒకనాడు స్టూడియోనించి ఇందిరను ఒక స్నేహితుడు తన కారులో తెచ్చి ఇంటిదగ్గిర దించి తనుకూడా దిగాడు. ఆ రాత్రి అతను ఇందిరను మొహమాటపెట్టి అక్కడే ఉండిపోయినాడు. ఈ విధంగా ఇందిర తనలో కలిగిన మార్పును స్పష్టంగా తెలుసుకోగలిగింది. మర్నాడు ఉదయం ఆ స్నేహితుడు వెళ్ళిపోయిన తరవాత ఆమెకు చాలా హాయిగా ఉంది. ఆ మనిషిని మళ్ళీ చూడకుండా ఉంటే బాగుండుననుకున్నది.

కాని ఇందిర ఆమాట మీద ఉండలేక పోయింది. ఆమెకింకా ఇతర స్నేహితులున్నారు. త్వరలోనే ఆమె జీవితం మళ్ళీ యథాప్రకారం అయిపోయింది. ఇప్పటికీ వెనకటికీ తేడా ఏమంటే – ఇప్పుడామెకు వెనక ఎరగని అసంతృప్తి ఒకటి కలిగింది. ఆ అసంతృప్తి పైకివచ్చినప్పుడల్లా ఆ కుర్రవాడి హోటలుకు ఫోను చెయ్యాలనిపించేది. అతని రూము నంబరు మాత్రమే తెలుసును ఇందిరకు. ఆమె తన పూర్వస్నేహితులతో చిరాకు పడటమూ పోట్లాడటమూ సాగించింది.

ఒకనాడామెకు ఏమీ తోచలేదు. ఆరోజున ఆమె కొక కొత్త సందేహం కలిగింది. ఆమె ఆ కుర్రవాణ్ణి క్రమంగా మరిచిపోతున్నది! అది ఆమెకిష్టంలేదు. తన జీవితానికి ఒక్కరినన్నా ప్రేమించాలి – ప్రేమించి తీరాలి. తనకు అతని మీద ప్రేమ లేదేమో! అంటే అతన్ని క్రమంగా మరిచిపోవటం ఎందుకు జరుగుతుంది? ఈ దిక్కుమాలిన ఇంద్రియ

నిగ్రహం తను ఏమని ప్రారంభించిందీ? ఆ కుర్రవాడు తనను మోసం చేశాడు. తను అతన్ని ఈ నెలా పదిహేను రోజుల్లోనూ చాలాసార్లు చూసి ఉండవలసింది. అతన్ని తను నిజంగా ప్రేమించింది.

అసలు రహస్యమేమంటే ఆ కుర్రవాడు ఇందిరతో "నీ కళ్ళలో నేను ప్రేమ చూడగలిగాను!" అని అంటే విని సంతోషించాలని ఉంది ఇందిరకు.

ఆ సాయంకాలం ఇందిర టాక్సీ వేసుకుని 'పాథే' సినిమాకు వెళ్ళింది. ఆ కుర్రవాడు ప్రమాదవశాత్తూ మళ్ళీ కనిపిస్తాడేమోనని ఆమె అంతరాత్మలో ఆశ. కాని ఆ ఆశ ఆమెకే తెలియదు - హాలు దగ్గిర పెట్టిన ఫొటోలలో ఫ్రెడ్‌మాక్‌మూరేను చూసేవరకూ. అప్పుడామెకర్థమయింది తను అక్కడికి ఎందుకువచ్చిందీ, ఆ ఫొటోలకెదురుగా ఎందుకు నిలబడిందీ. ఆ కుర్రవాణ్ణి స్వయంగా వెళ్ళి చూడటానికి ఆమెకు ధైర్యం లేదు. "ఇది ప్రేమకాదు!" అని అతను అంటే?

ఇందిర జారిపోయిన హృదయంతో రూపాయి బేడా టిక్కెట్టు కొనుక్కుని లోపలికి వెళ్ళి కూర్చుంది. ఆ కుర్రవాడు రాలేదు. అందరి మొహాలూ పరికించింది ఇందిర. అతని మొహం కనిపించలేదు.

ఆనాడు ఆ హాలులో వేస్తున్న చిత్రం 'ట్రెయిల్ ఆఫ్ ది లోన్‌సమ్ పైన్' వర్ణచిత్రం. ఫ్రెడ్ మాక్ మూరేను చూడగానే ఇందిరకు అసహ్యం వేసింది. అతని మొహం ఎర్రగా ఉంది. అతన్ని సిల్వియా సిడ్నీ ఏమని ప్రేమించిందో కథ చూస్తున్న ఇందిరకు అర్థం కాలేదు.

ఇంటర్వల్‌లో ఇందిర బయటికి వచ్చేసింది. ఆమె మళ్ళీ హాలులోకి పోలేదు. నేరుగా టాక్సీ చేయించుకుని ఎంపైర్ హోటలుకు వచ్చేసింది. ఆమెను చూడగానే లిఫ్ట్‌వాడు తలుపు తెరిచాడు. ఆమె 25 నంబరు గది వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి చూసింది. అందులో ఇద్దరాడవాళ్ళు తప్ప ఎవరూలేరు.

మొదటి ముద్రణ : జనవరి 1939